

28 Şubat'ın Hançerlediği Kur'an Kursları

Ahmet Kalkan

Bugün Kur'an kursları, öğrenci kaydı ve eğitim hedefleri açısından, son elli yılın en kötü durumundadır. 28 Şubat'la birlikte başlatılan psikolojik savaş, zaten içinde çok sayıda problemleri olan bu kurumlara öldürücü darbe indirdi. Kur'an kursları, 28 Şubat'la birlikte "hasta adam"lıktan, "ölümcül ihtiyar"a dönüştürüldü. Mahkûm edildiği bitkisel hayatta, suni teneffüs için zorunlu kaynak ve ihtiyaçları, 28 Şubat makasıyla kesildi. Minareyi çalan kılıfını hazırlamış. Minare aracılığıyla haykırıları mesajın cılız da olsa temsilcilerinin yetiştiği yerler olduğu kabul edilen kurumları yıkanlar/çalanlar da, kılıfını hazırlamışlardı: "Komadaki hasta intihar etti."

Çeşitli cemaatlerin elindeki Kur'an kursları, Türkiye genelinde en az %80 oranında işlevini göremez hale getirildiği için kapandı. Binaların çoğunu baykuşlar mesken tuttu. Az sayıdaki kurs binası da başka bir hizmet sahasına çevrildi. Savaştan çıkmış Afgan binalarını andıran bu durum, daha çok erkek kurslarında kendini gösterdi. Dost-düşman herkes görüyor, Kur'an kursu binalarının içler acısı boş halini. Gazetelerimizde yaz aylarında en uzun duyuruları çıkan ilan spotlarını: "... Yatılı Erkek Kur'an Kursu'na öğrenci alınacaktır. Kursun özellikleri şunlar, şunlardır. Hiçbir bedel alınmayacak, harçlıkları da verilecektir..." 15 yaşına kadar Kur'an kursuna gitmek resmen yasaklanmıştı. Bu yaştan sonra da, delikanlı haline gelmiş birisi, hangi gerekçe ile Kur'an kursunda okumak isteyecekti? Okuldan ve çevreden edindiği bahaneler çoktu. İngilizce'ye kolay dönen dili, Kur'an okumaya gelince dönmüyor, tecvid kuralları cebirden zor görülüyordu. İtalya'nın İnter takımının futbolcularını ezberlemek kolaydı ama Kur'an'dan birkaç satırlık bir sürenin ezberi çok zordu. Hem Kur'an kursu, hayatta lâzım olacak bir diploma ver(e)miyor, kursta okumak, ilerideki hayatında karın da doyurmuyordu. Bir de okulda ve medyada hemen her gün bahsedilen temel düşman "İrticâ'nın bu kurslarla ilişkisi kafasını karıştırıyordu. Okulda, öğretmen veya arkadaşları sorduğunda; bir öğrenci Çin'e gidip Çince öğrenmek istediğini, ya da meselâ Şamanizm dinini araştırmak istediğini söyleyebilirdi ama Kur'an kursuna gitmek istediğini dillendirmek, herkesin alay ve hakaretine paratonerlik yapmak anlamına geldiği için, bu kolay mıydı? Zorunlu İlk öğretimden sonra okumak isteyene liseden daha önemli bir okulu artık kimse göstermiyordu. Zaten Kur'an kursları, okul bile değildi.

Evet, "kurs" kelimesi, "okul"la karşılaştırılamayacak kadar basitliği ve her yönüyle küçüklüğü çağırıştırıyor. Kurs; belli bir konuda sınırlı bir zaman süresi içinde yapılan (basit) eğitimi ifade ederken, okul; ciddi, planlı ve programlı bir eğitim ve öğretim kurumu anlamına geliyordu. Kur'an kurslarına bu isim kasten, okula alternatif görülmesin diye verilmişti. Bunca yıldır nice cemaatin ve arkalarındaki halkın da katkılarıyla hâlâ ekol olamamış, okul haline gelememişti. Bu işin bir yanı. Diğer yanı ise; madem ki Kur'an kursları bir okul değil, kurs idi. Öyleyse, hangi yaşta olursa olsun, çocuk en azından okul saatleri dışında bir kursa gidebilirdi. Bir spor kursuna, matematik kursuna gittiği gibi Kur'an kursuna da gidebilirdi. Öyle ya, dil kursuna giden 15 yaşın altındaki bir çocuk, niye din kursuna gidemesin?! Yok, gidemez, burada mantık da, akıl da, nakil de yasaktır; burası Türkiye'dir.

28 Şubat postmodern darbesi, sekiz yıllık zorunlu eğitimi bahane ederek "İrtica yuvaları" olarak ilan ettiği imam hatip liseleri ile Kur'an kurslarını tarihe gömmek istemiştir. Devlet gücü, derin devlet ve medya eşgüdümülü işbirliği yaparak oluşturdukları müttefik koalisyonla, "Ebrehe ve yardımcıları"nın sahneye koymuşlardı. Herkes bu oyunu seyretmeliydi. Birinci perde, egemen güçlerin galibiyetiyle bitiyordu. Ama, seyreden görecektir, bunun ikinci perdesi de var...

"Onlar ağızlarıyla (üfleyerek) Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır. Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidâyet ve hak ile gönderen O'dur," (61/Saff, 8-9; 9/Tevbe, 32-33)

Olayın bir de özeleştirisi ve sünnetullah açısından değerlendirmesi yapılmalıdır. Çuvaldızı başkasına batırırken, iğneyi kendimize batırmadan doğruyu yakalayamayız. Osmanlı Devleti, içten yıkılmasa, oturduğu asli temelin içini oymasa, dış düşmanlar ve onların yerli işbirlikçileri bu kadar kolay şekilde onu yıkamazlardı. Medreseler, TC devrim kanunlarından önce, kendi içinde yıkılmış, köhne bir yapı haline gelmiş, yüzlerce senedir "ıslah, ıslah!" diye inlemesine kulak verilmediği için "beni yıkın!" çığlığıyla intihar tehdidinde bulunuyordu. Kur'an kurslarımız da benzer konumdaydı. Belki itirafı zor ama kaderin tokadını çoktan hak etmişti. Kur'an, bu sünnetullahı değişik şekillerde dile getirir. Onlardan biri: "Ey İman edenler! Siz kendinize bakın. Siz doğru yolda olunca dalâletteki sapık kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık O, size yaptıklarınızı bildirecektir." (5/Mâide, 105). Her şey Allah'ın askeri olduğu gibi, zâlim de Allah'ın kılıcıdır. Kendi yolundan ayrılanları onunla cezalandırır, sonra ondan da intikamını alır.

İnsan, içinde bulunduğu yeri objektif olarak değerlendirmekte zorlanır. Dışarıdan bakınca, içteyken görülmeyen problemler daha net görülür. Müslümanlar, 28 Şubat öncesi ellerindeki kurumların kıymetini bilemediler, o kurumları kaynak itibarıyla köke tam bağlı, metod yönüyle çağdaş hale getirip, âzami verim alınacak şekilde gerekli ıslah ve düzenlemelere gidemediler. Neticede de kıymeti bilinemeyen ya da kıymetli hale getirilemeyen nimetlerden oldular. Çünkü sünnetullah böyledir; kader imhâl eder, ama ihmal etmez. Kurumların elden çıkması, bazen daha güzel kurumlar oluşturmaya sebep olur. Zamanında ve gerekli şekilde ıslah edilemeyen yapıların, dışarıdan bir tavırla yıkılması, hayırlara sebep olabilir, onların yerine daha yeni ve daha güzeli, çağdaş imkânlarla ortaya konulabilir. Düşünün bir kere, Kur'an kurslarından on binlerce hafız yetişmiştir. Arapça okuyan, dini bilgilere sahip insan çıkmıştır. Bugün bunlar, hangi aktif cihad ve tebliğ sahasını dolduruyorlar? Hafızlığını bitirdiği halde, Kur'an'ın yüzünü açmayan (eski) hafızların oranı, maalesef % 50'lerin çok üzerindedir. Hem İslâm'a, hem çağdaş pedagoji ve psikolojiye ters düşen dayakla hafızlık, belki kısa zamanda fayda veriyor ama, çoklarını Kur'an'dan da nefret ettiriyor. Ezbere dayanan eğitim, devrini çoktan tamamlamış klasik ders programı, Arapça'yı öğrenmenin en zor yolu ve pratikte kullanamaması diye icat edildiği intibai veren emsile, bina usûlü güya Arapça eğitimi. Nakli ilimlerin en önemlilerinin bile Kur'an'a dayalı ve çağdaş problemlere çözüm getirecek şekilde verilememesi yanında, akli ilimlerin nakle ters düşmeyecek ve nakli" ilimlere takviye olacak şekilde verilememesi, yatılı kursların anne-baba terbiyesi ve gereksiniminin yerini tutamaması ve ahlata" dejenerasyona açık olması, oyun ve spor gibi ihtiyaçların sağlıklı karşılanamaması, öğretmenlerin pedagoji, psikoloji ve genel kültürden mahrum, hatta kendi alanlarında bile yeterli olamaması, devletin gölge edecek olumsuz tavırları, halkın yanlış beklentisi gibi burada gündeme getirilmesine gerek görülmeyen birçok problem, bu yıkımı bekler olmuştur. Zaten Mekke dönemine benzeyen ülke ve ortamlarda Kur'an kursu gibi kalıcı bina ve kolay değişime ve taktik manevraya kapalı çalışmaların ne kadar doğru olduğu da bugün tartışılabilir. Bizim dışımızdakilerin lütfen verdikleri için, istedikleri zaman elimizden alabilecekleri imkânları, canları isteyince elimizden aldıklarında, oyuncağı elinden alınan çocuk gibi feryadı basmanın pek bir yararının olmadığı değerlendirilmelidir.

İşimiz, kayıplarımıza yas tutup şeytan taşlamakla yetinmek olmamalı. Islaha ihtiyaç duyan kurumlarımızı, dernek ve vakıflarımızı, kurs ve okullarımızı bu fetret döneminde gözden geçirmek ve yeniden yapılanmak, yeni, çağın imkânlarına açık, temel kaynağımız Kur'an mesajına uygun kurumlar oluşturabilmenin yolları aranmalı. Ama, kalıcı, hantal bina ve

kurumlar yerine, esnek ve çok yönlü kullanılabilecek yapılanmalar üzerinde yoğunlaşmalı. Bütün bunlar yanında unutulmamalı ki, Mekke'de Rasûlullah'ın temel kurumu, evler idi. Evlerimiz Dâru'l-Erkam olmalı, evlerimiz eğitim kurumu haline getirilmeli, evimizde sinema havası değil, mescid havası esmeli. Evlerimiz, öncelikle kendimiz ve çocuklarımız için Kur'an kursu olmalıdır; evinde bu değişikliği yapamayan, bulunduğu semti ve yaşadığı ülkeyi hiç değiştiremez. "Bir toplum, kendini değiştirmedikçe Allah, onlarda bulunanı değiştirmez." (13/Ra'd, 11). "Nasılsanız, öyle idare edilirsiniz."

Haksöz Dergisi Sayı: 143 - Şubat 2003

Kaynak: 28 Şubat'ın Hançerlediği Kur'an Kursları - Ahmet Kalkan